

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/230/2014
Identifikačné číslo spisu:	5413207251
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5413207251.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Slovenskej konsolidačnej, a.s., so sídlom v Bratislave, Cintorínska č. 21, IČO: 35 776 005, proti povinnému O., bývajúcemu v W., zastúpenému JUDr. Ivanom Ilavským, advokátom v Dolnom Kubíne, M. Hattalu č. 2159/38, o vymoženie 342,25 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 2 Er 582/2013, o dovolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2 Er 582/2013-38, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní z a s t a v u j e.

Oprávnenej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 10. júna 2014 č.k. 2 Er 582/2013-38 námietky povinného proti exekúcii a trovám exekúcie zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal povinný dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O.s.p., a dospel k záveru, že dovolanie povinného smeruje proti takému súdnemu rozhodnutiu, u ktorého zákonom stanovené podmienky neumožňujú podanie dovolania a preto ani vecné preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní. Ide tu o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto treba dovolacie konanie zastaviť.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1, 2 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky a o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

Z citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorým je upravená funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, o. i. vychodí, že tento súd je príslušný rozhodovať o dovolaniach vtedy, ak je dovolaním napadané rozhodnutie krajského súdu vydané v odvolacom konaní. Zhodne s tým je podľa § 236 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom dovolania len také rozhodnutie súdu, ktorým tento súd rozhodoval v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý by rozhodoval o dovolaniach proti rozhodnutiam, ktoré neboli vydané odvolacím súdom.

Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 1. apríla 2014 č.k. 2 Er 582/2013-29, vydaným vyšším súdnym úradníkom, námietky povinného proti exekúcii a trovám exekúcie zamietol. Včasným podaním odvolania proti spomínanému uzneseniu zo strany povinného došlo priamo na základe zákona (§ 374 ods. 4 tretia veta O.s.p.) k jeho zrušeniu a vec sa tak dostala do štádia, v akom bola pred vydaním tohto rozhodnutia. Odvolanie povinného teda nevyvolalo devolutívny účinok a v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku vo veci znovu rozhodol sudca Okresného súdu Dolný Kubín uznesením, ktoré je napadnuté dovolaním.

Z uvedeného je dostatočne zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný na rozhodovanie o dovolaní povinného, lebo smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nebolo vydané v odvolacom konaní. Jedná sa o rozhodnutie okresného súdu, t. j. súdu prvého stupňa.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania); pokiaľ sa jedná o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 103, § 104 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade je v občianskom súdnom konaní upravená funkčná príslušnosť na rozhodovanie o dovolaní tak, že jediným príslušným súdom je Najvyšší súd Slovenskej republiky, a pokiaľ nie je príslušný tento súd, nie je iný súd, ktorý by mohol v tejto veci rozhodovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, keďže nie je funkčne príslušný a nie je tu iný príslušný súd, ktorému by bolo možné vec v tomto prípade postúpiť, konanie zastavil (§ 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p.) bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Povinný z procesného hľadiska zaviniť, že sa konanie o jeho dovolaní muselo zastaviť, preto mu vznikla povinnosť nahradiť oprávnenej trovy tohto konania. Dovolací súd však oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko nepodala návrh na uloženie tejto povinnosti povinnému (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1, § 146 ods. 2 prvá veta a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.